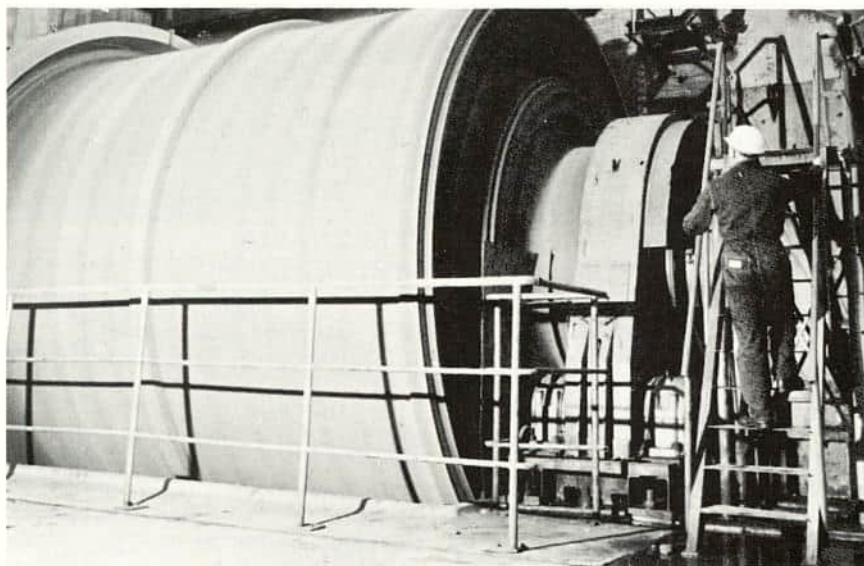

SIEMENS INTERN

Mandag 18. september 1972 Nr. 6

Ledelsen i Siemens A/S: EF-medlemskap er best for vår bedrift

Ledelsen i Siemens A/S er av konsernutvalget blitt bedt om å legge frem for deansatte sin vurdering av bedriftens stilling ved vår tilknytning til EF. I denne sammenheng har vi begrenset oss til å ta for oss de rent økonomiske konsekvenser avgjørelsen vil få for vårt firma, Siemens A/S. Når vår konklusjon er en klar anbefaling av Norges fulle tilslutning til EF, er det i bevisstheten om at vårt firmas utviklingsmuligheter i fremtiden er sterkt knyttet til norsk industri og dens fremgang. Vi er også klar over at Norges fulle tilslutning vil være en fordel for vårt moderselskap og hovedleverandør Siemens AG. Dette anser vi som et pluss, men det har spilt liten rolle for bedømmelsen. Den norske industis klare ja-standpunkt har vært bestemmende for vår holdning til og vurdering av EF-spørsmålet. I denne sammenheng har vi gått gjennom alle våre viktigste arbeidsområder på det norske marked. Ikke på noe felt av betydning har vi funnet at vårt firmas stilling ikke vil være like god eller bedre med norsk

medlemskap i EF, enn ved enhver annen mulighet.

Vi understreket innledningsvis at denne vurdering begrenser seg til de økonomiske konsekvenser for vårt firma. Vi vil nødig risikere å bli bebreidet at vi ikke har sagt klart ifra hva dette uttrykk egentlig innebærer. Enkelte vil kanskje mene at det utelukkende henspiller på bedre eller dårligere fortjenestemuligheter for vårt firma. Det gjør det også, men det virkelig vesentlige i denne sammenheng er konsekvensene for arbeidsplassene - vårt firmas evne til å opprettholde dem og utvide dem som meningsfylte, kvalifiserte oppgaver for alle medarbeidere. Dette er vårt viktigste perspektiv i det noe forslitte uttrykk "økonomiske konsekvenser".

Vår bakgrunn

Siemens A/S arbeider i Norge på nesten alle områder av elektroteknikken. Dette er et fagområde med sterkt internasjonalt preg. Et lite land som vårt gir ikke grunnlag for egen utvikling og

Overingeniør Gunnar Friedl er fra 1. oktober utnevnt til leder av Region Øst. Avd.direktør Tor Jemtland vil i tillegg til sin oppgave som leder av Sentralavd. Anlegg også inntil videre vikariere som leder av Seksjon Kraftteknikk.

Gunnar Friedl er født i 1930 og ble uteksaminert fra svakstrømlinjen (høyfrekvensteknikk) på Technische Hochschule i Darmstadt i 1959. Han har vært i Siemens siden 1960, og er idag leder av avdeling Markedsføring Materiell i Region Øst.

produksjon av mer enn en del av hva markedet trenger. Ca. 2/3 av landets behov for elektrotekniske produkter blir importert.

Det brede spektrum av elektroteknikken blir dekket av bare et fåtall selskaper, alle med verdensmarkedet som arbeidsfelt. Siemenskonsernet er et av disse.

Vår bedrift har i Norge enerett til og ansvaret for å betjene markedet med alt konsernet kan tilby og som det er behov for i vårt land. Dette betyr ikke at vi bare selger importerte Siemensprodukter. I inneværende år vil våre innkjøp av materiell fra norske produsenter av elektroteknisk materiell gå opp i ca. 90 mill. kr. Verdien av vår egen produksjon i Norge kan i år anslås til mellom 55 og 60 mill. kr. - Når det gjelder teknisk rådgivning, prosjektering, montering og service er det vår linje å holde et høyest mulig nivå i vår organisasjon. Dette oppnår vi også ved å utnytte den erfaring og forskningskapasitet Siemenskonsernet råder over. Vi er dermed i

Forts. side 7

Siemens var pioneren - men Halske holdt hjulene igang

100 løste Siemens' sommerkryssord

Johan Georg Halske (1814 - 90) — kvalitet først og sist. - Til høyre Siemens & Halskes første verksted i bakgården til Schönebergerstrasse 19, Berlin (1847).

En nyansatt idag støter ikke så ofte på navnet Halske. Men det er ikke så lenge siden Siemens & Halske — S&H (es und ha som tyskerne sier) var gangbart både internt og eksternt. Siemens er greit, men hvem var Halske?

Da Werner Siemens startet opp firmaet i 1847 var det sammen med en kompanjong - nemlig Johann Georg Halske. De to sto godt til hverandre. Av utdannelse var Halske "universitetsmekanikus". Han var hele tiden den jordnære praktiserende i firmaet. På verkstedet følte han seg hjemme. Nå var Halske på ingen måte "bare" håndverkeren i firmaet. Konstruksjoner fra Werner Siemens' hånd var som regel mangelfulle. Det var Halske som i detalj måtte konstruere et apparat som fungerte. Til slutt var det ofte bare prinsippet som kunne krediteres Werner Siemens. Halske ledet produksjonen, sto for innkjøp av råmaterialer og var stort sett daglig leder for bedriften. Werner Siemens var oppfinneren og pioneren - stadig på farten.

Halske var hjemme og holdt hjulene igang.

Werner Siemens hadde det vågemot som må til for at en liten bedrift skulle slå seg fram. Stadig satset han stort. Brødrene til Werner, som han tok inn i firmaet på løpende bånd, hadde ofte mer mot enn det som sunt var. Halske holdt kraftig igjen ved et par anledninger. På den måten dannet han en motvekt til de impulsive Siemens-brødrene, noe som avgjort styrket firmaet.

Halske la alltid stor vekt på kvalitet. Produktene som forlot verkstedet i Berlin var i utførelsen et stykke gedigent håndverk. Selv etter at man gikk over til seriearbeid og akkord ville ikke Halske fire på kvalitetskravet. Gjorde ikke verktøymaskinene skikkelig jobb, fikk han heller laget serien for hånd. Denne typiske tyske grundigheten var i 1850-årene ikke vanlig i tysk industri. England og USA representerte kvaliteten blant industrivarene - tyske varer ble mottatt

Det kom inn nøyaktig 100 løsninger på kryssordoppgaven i forrige nummer, og av disse var ca. 70% riktige. Trekningen er nå foretatt, og de heldige vinnere ble:

1. premie, varer for kr. 200,-
Gunnar A. Birkeland, Oslo

2. premie, varer for kr. 100,-
Gudrun M. Refseth
Reppe
7053 Ranheim

3. premie, varer for kr. 50,-
Lars-Petter Edvardsen, Trondheim

Vi takker alle for tilslutningen - de heldige vinnere får rekvisisjon på gevinstene.

PERSONALIA

25 års jubilant

7/10: Gunnar Kjensli, formann, S/O

68 år - oppnådd pensjonsalder:

19/11: Halstein E. Ekle, Sterkstr.f. S/T
70 år

21/9 : Ole Olsen, bud, S/T

23/11: Eivind Kolstad, pensj., S/O

75 år

2/10: Samuel Nilsen, pensj., S/T

Hjertelig takk

for oppmerksomheten ved min 50 årsdag.
E. Brockstedt

med samme mistenksomhet som Hong Kong varene blir det idag.

Etter 20 år i firmaet trakk Halske seg ut. Han var misfornøyd over at firmaet i sin politikk stadig tok store sjanser. (En kabellegging i Middelhavet brakte firmaet nesten på konkursens rand. Kabelen røk utallige ganger og forsvant i dypet. Halske hadde hele tiden vært imot prosjektet).

Han trivdes ikke lenger nå med de store uoversiktlige forhold, og i 1867 forlot han Siemens.

Som en honnør til Halske beholdt man firmanavnet i 100 år etter at han sluttet i firmaet.

Den 5. september var det 100 år siden Carl Friedrich von Siemens ble født. Han var Werner Siemens' yngste sønn, og ledet firmaet fra 1919 til sin død i 1941. Han konsentrerte firmaets virksomhet om elektronikken og friggjorde det fra andre områder som bilfabrikasjon og luftfart.

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon

Siemens' største kundegruppe, industrien, går inn for EF-medlemskap

Industrien er blitt Siemens' største kunde — gir oss 1/3 av vår omsetning.

De industribransjer Siemens A/S samarbeider med tar uten unntagelse et klart standpunkt i EF-saken, sier ledelsen i Siemens A/S i sin redegjørelse til de ansatte. I den sammenheng er gjengitt et utdrag fra enkelte bransjeorganisasjoners uttalelser:

Jern- og metallindustrien har ekspandert sterkt i de siste år, særlig aluminiumindustrien, og den har stor distriktsmessig betydning. Tollbarrieren mellom Norge og det utvidet EF vil for store deler av industrien primært være et spørsmål om reduserte fortjenestemarginer, men på lengre sikt vil utviklingen kunne anta alvorligere karakter. Med Norge utenfor et utvidet EF vil de som utbygger produksjonskapasiteten for aluminium innen EF bli stimulert til å forsere denne utbygging og konkurransen vil bli ytterligere følbare. For Alnor alene er det regnet ut at, avhengig av salgsprognosene vil forskjellen i inntekten mellom medlemskap og ikke medlemskap kunne bli 20 - 30 mill.kr. pr. år. For Hydros prosjekt med elektrolyseproduksjon i Glomfjord på 100.000 tonn vil tollbelastningen i EF kunne utgjøre nærmere 30 mill.kr. pr. år. Under slike forhold vil prosjektet neppe kunne realiseres.

For magnesium er mer enn 90% av salgsvolumet eksportinntekter fra EF og Storbritannia. Det er ikke mulig å se tilfredsstillende avsetningsområder for magnesium som kan erstatte Europa. Også innen viderefordlingssektoren for aluminiumsindustrien vil et medlemskap

gi nye muligheter og langt bedre forutsetning for sterkere satsing.

Jern- og stålproduksjonen i Norge vil måtte regne med betydelig inntektsvikt og vanskelighet med å opprettholde sin aktivitet om Norge ikke får tilfredsstillende ordning med EF. For landets 13 ferrolegeringsverker det utvidede EF hovedmarked for deres produkter. Et medlemskap vil ha meget stor betydning for bedriftens inntjeningssevne. For å være konkurransedyktige må man stadig rasjonalisere og investere i nye moderne anlegg, samt foreta de nødvendige investeringer i effektive renseanlegg.

Verkstedindustrien er idag Norges største industribransje med over 1/4 av industriens produksjon i 1971. Den har øket sin eksport vesentlig i EFTA-perioden og står idag for over 20% av hele landets vareeksport. Verkstedindustrien ser medlemskap som en forutsetning for fortsatt vekst og utvikling. Konkurransen på hjemmemarkedet ventes ikke å bli særlig skjerpet ved en tollavvikling overfor EF-landene. Industrien er også meget interessert i det industripolitiske samarbeid som er under utvikling i EF.

Treforedlingsindustrien er en typisk eksportindustri og sterkt avhengig av tollsituasjonen. De siste 10 år har eksporten av avisepapir, som har vært tollfritt både i EFTA og i EF, økt dobbelt så mye til EF som til EFTA, mens eksporten av annet papir og kartong, som er tollfritt i EFTA, men tollbelagt i EF, har økt dobbelt så mye til EFTA som til EF. Dette fører til at det vil bli svært vanskelig å holde de markeder

man har opparbeidet i Storbritannia og Danmark for mer foredlede produkter, dersom Norge blir stående utenfor et EF hvor begge disse land er medlemmer. — Ekspansjon i treforedlingsindustrien er avhengig av sterkere foredling, da råstofftilgangen er begrenset. Dette kan best skje innen EF.

Kjemisk industri er preget av stor kapitalintensitet og liten teknisk fleksibilitet som gjør at konsekvensene av feilslag i bedømmelsen av markedsmulighetene vil være vesentlig større enn i andre produksjonsgrener. Usikkerhet med hensyn til markedsmuligheter i fremtiden vil derfor få kraftig utslag i form av tilbakeholdenhet i investeringene.

Vi har i Norge i dag med spesielle råstoffer fra Nordsjøen mulighetene for å bygge opp en konkurransedyktig **petrokjemisk industri**, men dette kan bare skje hvis vi har en naturlig plass innenfor et større marked. Med frihandelsavtale kan man under spesielle forhold møte importbegrensninger og man har da ikke noen innflytelse når slike beslutninger blir tatt.

Petrokjemiske produksjonsanlegg må være meget store for å være konkurransedyktige. Vårt eget marked kan maksimum ta 30% av det som kommer ut av et slikt anlegg. Det regnes med at omtrent halvparten av produksjonen fra petrokjemisk anlegg i Norge må eksporteres til et EF som omfatter Storbritannia og Danmark, heter det i redegjørelsen fra ledelsen i Siemens A/S.

Montørklubben et organ for forhandlinger og informasjon

Kan du møte i Moss om 4 timer? Båten skal til Karibien . . .

Montørklubbens formann Ole Hoelstad.

98% av våre montører er organiserte, og derestalerø overfor firmaet benevnes gjerne som montørklubben. Vi tok kontakt med to av styremedlemmene, nestlederen Per Kjølstad og sekretæren Alf Jan Johansen, som fortalte om klubbens virksomhet:

— Montørene og læreguttene er ansatt på detsamme arbeidsreglement som de øvrige ansatte i firmaet, men vi er i den situasjon at vi utfører oppdrag som firmaet påtar seg over hele landet. Av oppdrag kan vi nevne installasjoner i nybygg, større industrianlegg, kraftstasjoner, skipsinstallasjoner og diverse servicearbeide. Det er derfor forståelig at kontakten mellom montører og de øvrige ansatte ikke kan bli slik som for de som har sin faste arbeidsplass på Linderud.

For å bli montør må en ha gjennomgått faglig yrkesskole i 10 måneder og ha 4 års læretid i faget på kontrakt. Deretter må en opp til praktisk og teoretisk fagprøve for prøvenemnda i Oslo.

— Hvordan synes dere kontakten med firmaet er?

— Den har vært svak, men vi synes den har bedret seg. Mange av montørene er med i flere av gruppene i Siemens-laget, og Siemens Intern er jo også en god mulighet for bedre kontakt til Linderud. Av tariffmessige og økonomiske grunner kunne vi ikke flyttes sammen med andre ansatte til Linderud i 1969. Etter vår mening er dette nå avklart, så mulighetene skulle være tilstede også for oss. Komiteen som arbeider med dette, bør komme frem til en snarlig løsning.

Trio

Som vi har forstått fra de øvrige artikler om montasjeavdelingen i dette nr. er våre montører ofte på reisefot. En av de som har vært ute i stor grad på reise er Roar Haglund, som vesentlig er beskjeftiget med skipsinstallasjoner. Rederiet Fred Olsen har f.eks. 8 båter som ankommer Oslo fra tid til annen. Kun 2 av disse har elektriker ombord, og Haglund blir således satt til alle mulige oppgaver i forbindelse med det elektriske og elektroniske utstyr ombord på disse. Han har ellers vært mye i utlandet på oppdrag for Siemens. Vi lar ham selv fortelle om sin utvikling:

— Da jeg kom tilbake til firmaet etter endt militærtjeneste, ble jeg sendt ned på "Norglobal", som er en flytende fiskefabrikk som bl.a. er finansiert av distriktenes utbyggingsfond. Dette var min første selvstendige oppgave på en båt - tidligere hadde jeg bare noen ganske få timer på forskjellige nybygg som firmaet hadde ansvaret for.

Etter dette arbeidet jeg ofte med Per Birkedal, som jeg senere skulle treffe igjen på helt andre farvann. Per var en slags Siemens' servicemann for Fred Olsen, og var ofte med til Hamburg, Antwerpen o.l., og når han hadde mye å gjøre ble jeg sendt. Senere sluttet Per hos oss, og jeg overtok mange av hans oppdrag.

— Noen spesielle oppdrag du har hatt?

— Jeg husker spesielt en periode hvor jeg var mye opptatt med lengre turer. Jeg hadde såvidt kommet hjem etter et av de vanlige oppdragene (landet på Fornebu kl. 22.30 Lille Julaften) og gledet meg til en velfortjent ferie. Julaften hadde jeg hjemme, og den påfølgende fredag stilte jeg på "Kongen" i håp om å få skaffet dameselskap til den siste dagen i året. Kvelden var i og for seg vellykket, men huff - alt for tidlig lørdag morgen ringte det på døren, og utenfor sto formann Tore Jensen. "Kan du møte i Moss om 4 timer?" var spørsmålet. "Båten skal visst til Karibien. . ."

Det første ord jeg kommer med i en slik morgentime kan vanskelig skrives på norsk, men det betød at dersom det ikke var fleip, så var det OK. . . Det ble en tur med ingeniør Ve i ca. 1 måned - fra Moss til Rotterdam, så rundt omkring i Middelhavet (bl.a. Beirut) og opp igjen til Rotterdam.

Roar Haglund i akjson ombord på en av Fred. Olsens båter.

Jeg hadde ikke vært lenge hjemme før noe lignende skjedde. Jeg satt hos en kamerat og "øllet", da fatter'n kom og hentet meg. Det satt en fra Siemens hjemme og villesnakke med meg - Sigurd Pedersen het han.

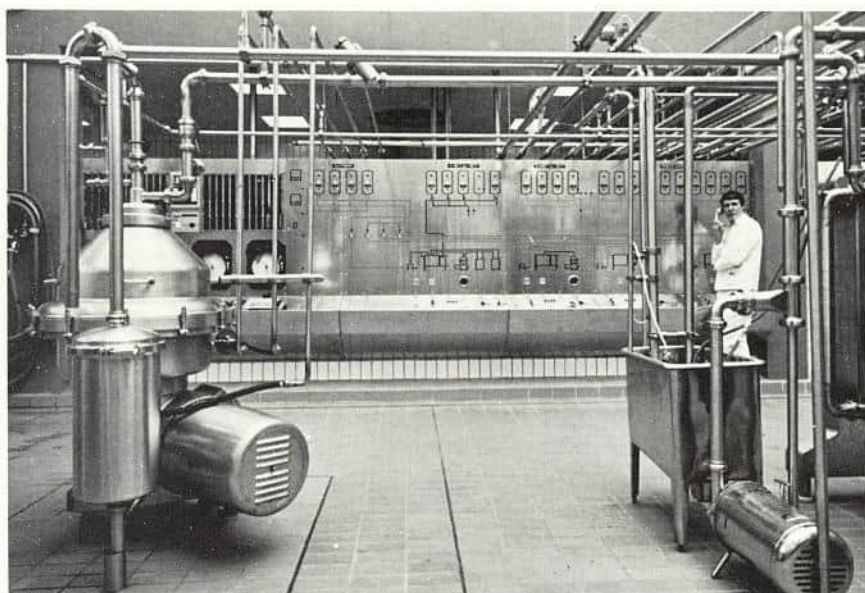
Denne gang var utgangspunktet Slemmestad og jeg kom innom det svarteste Afrika. Jeg var bl.a. i Ghana og Sierra Leone.

Det lengste, hardeste, artigste og verste oppdrag jeg har hatt hadde jeg imidlertid ifjor høst. Det begynte med en flytur fra Oslo til Rio de Janeiro. Hergikk Hebnes og jeg ombord i "Nopal Star", og fartet omkring på østkysten av Syd-Amerika i 3 måneder. Vi besøkte bl.a. New Orleans, Texas, Rio Santos, Montevideo, Buenos Aires osv., osv. Ombord her traff jeg forøvrig igjen Per Birkedal. Han var "trikker" ombord og likte seg etter forholdene bra. (Skulle hilse alle kjente).

Oppdragene jeg har hatt ombord på disse turene har bestått i å montere E0 og E1, som er overvåkingsanlegg for maskinrommet. E står for ENGINE og tallet for hvor mange det må være i maskinrommet. For å få godkjent en slik klasse hos Veritas må det monteres en rekke alarmpunkter på hoved- og hjelpemotorene, separatorene og på en rekke andre bevegelige deler i et maskinrom. I tillegg må en enten kunne manøvrere hele maskinen eller kunne

Forts. neste side

Region Nord hadde siste år 457 000 montør-timer

Kjell Aune har den daglige ledelse av montasjeavdelingen i Trondheim, som omfatter ca. 260 medarbeidere, hvorav ca. 90% på sterkstrøm og 10% på svakstrømsiden. Driftsmessig er montørstaben delt i 3 grupper:

110 mann på industri- og kraftanlegg
110 mann på innenbys installasjon (herav 25 på skipsanlegg)

20 mann på svakstrømsanlegg

Ved siden av avdelingen i Trondheim har vi også egne montasjekontorer i Mo i Rana og i Ålesund.

Som i Oslo er de fleste montørene organisert i Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund. Klubbstyrets formann i Trondheim er for tiden K. Flønes. Med enkle ord kan man si at avdelingen oppgave er å montere alle typer anlegg som markedsføringsavdelingene får inn bestilling på. Arbeidsoppgavene kan derfor bli svært forskjelligartet, og spenner over et vidt felt fra det enkleste serviceoppdrag til de største industrianlegg. Av oppgaver som ikke er dagligdagse kan vi nevne at Siemens monterte 200 tonn stål til Orkla Gruver's nye gruveheis og

Forts. fra forrige side

stoppe den fra brua. Denne montasjen over lengre tid er en hard påkjenning - larm og temperatur i maskinrommet ved siden av høye bølger og lite søvn. . . . Imidlertid sitter man igjen etterpå og husker bare de glade steder og øyeblikk som Kristusstatuen i Rio og Rabalder street i Santos. . . .

Trio

Fra Trøndermeieriet A/L's anlegg på Tunga i Trondheim, hvor vi har levert den komplette elektroutrustning. Anlegget ble tatt i bruk i desember 1971.

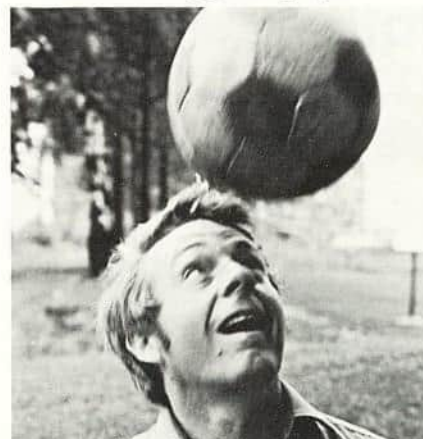
utførte 60.000 loddepunkter i NVE's driftssentral i Korgen.

Rent geografisk strekker vårt arbeidsområde seg fra Sunnmøre til Finnmark - vi har sågar operert helt inne på russisk område ved Hestefoss Kraftverk. Leilighetsvis har vi også samarbeid om montasjeoppdrag i Sør-Norge med Region Øst.

Avdelingens største problem er den ujevne arbeidstilgangen - enten er det for mye eller for lite å gjøre. For å tackle dette problemet, og for å få oversikt over arbeidssituasjonen, må programmet revideres hver måned. En annen vanskelighet er informasjonen til montørstaben - da spesielt folk som er på utenbys anlegg. Til en viss grad avhjelper dette av en egen informasjonsmappe for montørene. Denne suppleres med nye meldinger etter behov. En tendens i den senere tid har forøvrig vært at utenbys arbeider blitt stadig mindre ettertraktet, spesielt blant våre eldre montører. Avdelingen hadde i siste år en omsetning på 457.000 arbeidstimer. For dette ble det utbetalt 9,3 mill. kroner i arbeidslønn inklusive alle tillegg. Gjennomsnittsfortjenesten for en fagmontør i Region Nord var i 1971 vel kr. 20,- pr. time eksklusive overtid, utenbystillegg, smusstillegg osv.

Gj S/T/Trio

Montørene har også egen idrettsgruppe

Svein "Jørgen" viser en elegant behandling av ballen.

Elektromontørenes Forening i Oslo har en bred aktivitet for sine medlemmer også på idrettsfronten. Og våre gutter har alltid vært blant de fremste på dette området. Den største aktiviteten idag er fotballen, og oppmann på dette området er Svein Jørgensen - også kjent som vår sikre siste skanse på vårt vanlige 1.lag i fotball. Vi tok noen ord med ham for å høre litt nærmere om hvor godt vi egentlig hevder oss.

- Er det nødvendig å spørre om slikt da?, gliser "Jørgen". - Ifjor gikk vi iallfall helt til topps i serien, og utviklingen hittil i år skulle tyde på at vi har muligheter til å gjenta denne bedriften.

Til lesernes orientering kan vi fortelle at elektrikerlaget hittil i år har 6 seriekamper bak seg, hvorav 4 seiere, 1 uavgjort og et tap. Målforskjellen er så imponerende som 30-4 på disse kampene.

- Er det fair konkurranse i denne serien? Resultater som 11-1, 15-0 osv. skulle tyde på at nivået er svakt. . . .

- Selvfølgelig er det endel lag som har et forholdsvis svakt nivå. Men jeg vil understreke at det også finnes flere gode lag i denne serien. Av bedrifter som er med kan jeg nevne ASEA Per Kure, Nebb, Sønnico og USB. Dessuten har Elektrofagmannen et sterkt lag.

- Hva er forskjellen på den vanlige bedriftsserien og elektrikerserien?

- For det første er jo denne serien kun beregnet på våre montører. Videre har vi lov til å stille inntil 2 aktive spillere. Derfor klarer bedrifter som ikke hevder seg i den vanlige bedriftsserien å stille virkelig slagkraftige lag i vår serie ved å ha med f.eks. 1. og 2.divisjonsspillere fra Skeid og Frigg som er ansatt ved bedriften. For vårt vedkommende er laget omtrent overensstemmende med vårt 1.lag når alle er tilstede.

Vi takker for praten og ønsker Elektrikerlaget alt mulig hell i de resterende kampene denne sesongen. Kanskje får vi i år som ifjor se en ny stor bølge i premieskapet om en måneds tid?

Siemens II til topps i Heicos høstcup i fotball

Heico's høstcup ble første gang arrangert ifjor høst for lag fra de lavere divisjonene i Oslo-området. Siemens II var den gang med og klarte en 3.plass av 4 lag.

Da innbydelsen kom i år, bestemte vi oss for å gjøre det bedre. Riktignok var cup'en blitt utvidet til å omfatte 8 lag - hvorav flere syntes sterkere enn de som deltok ifjor. Vi var imidlertid fast bestemte på å kjempe for tetplasseringen.

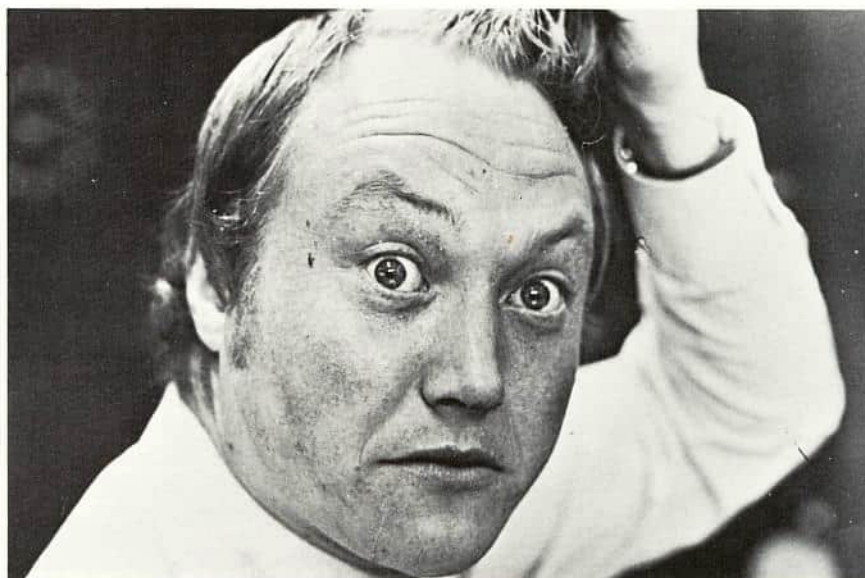
Første kamp var mot Landteknikk og det ble en program-messig seier med resultatet 5-2. Neste kamp, semifinalen, skulle imidlertid bli adskillig værre. Her møtte vi Ullevål II - et lag som ifjor fikk avdelingsmesterskapet i 6. divisjon og som allerede på dette tidspunkt lå så klart i toppen på 5. div. at de var klare for enda et nytt opprykk.

Kampen ble meget jevn og spennende. Ullevål gikk til pause med 1-0 ledelse, men vi ga ikke opp. Halvveis ut i 2.omgang kom utligningen, men så svarte Ullevål med en ny scoring - 2-1. . . . Da begynte tvilen å komme. Vi presset imidlertid og i siste minutt før kampens slutt utlignet vi påny ved en kjempescore av vår nye stjerne Antonio fra lageret. Og så ble det straffespark-konkurranse - og skjebnens gudinne var med oss. Vi vant denne 3-2 og var i finalen..

Finalekampen var preget av nerver, men vi hadde det aller meste av spillet mot arrangørlaget Heico. En scoring i 1.omgang og en helt på slutten av den andre fastsatte sluttresultatet til 2-0 i vår favør. Målet var nådd!

Resultatet av seieren kan beskues på det ovenstående billede. Trio

Noen får magesår av telefonmas. Andre storrives

Det er jo så moderne å snakke om stress og blodtrykk og hjerteplager for tiden. Hos Siemens i Oslo er etterhvert flere og flere blitt innkalt til bedriftslegekontoret i forbindelse med den såkalte "hjerneundersøkelsen" som pågår.

Vi forsøker derfor å se hvor vanntett dr. Larsens taushetsplikt er. Tilsynelatende uskyldig åpner vi: — Er vi mer stressede enn andre?

Intervjuobjektet lukter dessverre lunt straks. Han nekter kategorisk å snakke om hva som hittil er kommet fram gjennom undersøkelsesopplegget.

Ærlige svar

— En masseundersøkelse som denne bygger på gjensidig tillit. Da er det viktig for deltakerne å vite at ingen opplysninger av personlig karakter kommer ut. Til gjengjeld håper vi på ærlige svar på det vi spør om. Resultater er det vanskelig å snakke om før all bearbeidelse av funnene er avsluttet.

— Men generelt sett - har dette med "stress" så stor betydning som man kan få inntrykk av?

Moteord

— "Stress" er blitt et slags moteord. Det brukes vel nærmest om et ukjent spøkelse, om påkjenninger og anstengelser av enhver art. Den type "stress" vi er ute etter å undersøke, er imidlertid av de ytre påkjenninger som gir objektet registrerbar sykdom.

Mennesker er forskjellige, også når

det gjelder hva kroppen reagerer på med sykdom. Det er et faktum at noen får magesår av telefonmas, mens andre storrives med det. Noen tar nærmest sin død av å bygge hus, mens andre synes det er trist når bygget står ferdig. For høyet blodtrykk og hjertesykdom er også påvirkelig, og kan trolig eventuelt også oppstå av slike faktorer, men høyst ulikt hos de forskjellige.

Målet med vår "hjerneundersøkelse" er å klarlegge så godt vi kan hvem som har begynnende tegn på slike plager, slik at de kan komme under behandling, og slik at eventuell videre sykdomsutvikling kan forebygges.

Stressfaktorene

I den forbindelse er vi selvfølgelig også interessert i å vite noe om hva som utløser f.eks. en blodtrykksforhøyelse. Derfor har vi laget et spørreskjema som tar for seg en del av de kjente "stressfaktorene". Kanskje kan vi da oppdage et mønster når vi bearbeider svarene og sammenlikner dem med de rent medisinske funn som blir gjort her, — eventuelt på Rikshospitalet for dem som er sendt dit.

På bakgrunn av det som kommer fram ved "hjerneundersøkelsen", regner vi med å kunne stå vesentlig bedre rustet når det gjelder å komme med forebyggende tiltak mot "stress"-betingede sykdommer her ved Siemens i Oslo.

— Dere spør og graver fælt i dette skjemaet?

Forts. neste side

Forts. fra side 6

— Spørsmålene skulle være greie å besvare. Er det noe som er uklart, kan man rådføre seg med søster Ingrid. Det er jo forøvrig helt dagligdagse reaksjoner det spørres etter, så det skulle ikke være noe farlig å svare helt åpent og ærlig, især når man vet at svarene bare skal brukes i statistisk øyemed. Det er egentlig ikke nødvendig å sette sitt navn på skjemaet, men det er en fordel for oss hvis det står, for da kan vi finne ut av kombinasjonen biologiske funn/skjemasvar. Jo grundigere og bedre skjemaene blir utfylt, desto mer verdifull blir undersøkelsen for oss.

— Det må bli en masse data å holde greie på?

— Det gjør så, men også vi har hel-

Dr. Larsen: Intet blir røpet. . .

Ledelsen osv. forts. fra side 1

stand til å påta oss de største og mest krevende elektrotekniske anlegg, og virksomheten ga oss halvparten av vår omsetning siste år. Anleggsvirksomheten hos oss beskjeftiger direkte ca. 700 personer.

For å opprettholde vår konkurransevne på anleggssektoren er det av avgjørende betydning at vi selv kan utvikle systemer og produkter. Grunnen til dette er vårt lands spesielle struktur i næringsliv, klima og geografi, noe som skaper særbehov som vi må være i stand til å mestre. Eksempler er utstyr for overføring og distribusjon av elektrisk energi, elektrisk romoppvarming og teletekniske kommunikasjoner til lands og til sjøs. I siste forretningsår brukte vi ca. 4 mill. kr. til utviklingsarbeid. Dette har også stimulert eller gitt grunnlag for vår produksjon i Sterkstrømfabrikken, Elektrovarmefabrikken og Svakstrømfabrikken som beskjeftiger tilsammen over 450 personer.

Siemens og industrien

I det hjemmemarked vi betjener spiller industriens behov for elektrisk kraft og elektrotekniske varer og tjenester en hovedrolle for oss. Industrien er avtaker av 2/3 av landets samlede kraftproduksjon, og investerer årlig meget betydelige beløp i sine elektrotekniske anlegg. Den har også behov for store mengder elektrotekniske "halvfabrikata" i sin produksjon. - Industrien er blitt vår største kunde, og svarer for ca. 1/3 av vår samlede omsetning.

På denne bakgrunn ligger det nært å si at det som er godt for industrien, er godt for Siemens. Den meget betydelige del av vår virksomhet som industrioppdragene utgjør, er klart knyttet til industriens egne arbeidsbetingelser og ekspansjonsmuligheter. Hvis disse ikke er tilfredsstillende, må vi regne med at dempet aktivitet i industrien slår ut i tilsvarende demping av ordretilgang hos oss, med de følger dette har for mulighetene til å opprettholde og utvikle vår bemanning og vår tekniske kapasitet på

området. De industribransjer vi samarbeider med tar uten unntagelse et klart standpunkt i EF-saken. De mener at full tilslutning til EF er den eneste tilfredsstillende løsning, og bedømmer ethvert annet alternativ som mindre godt. - (Utdrag av bransjeorganisasjonenes uttalelser er gjengitt på annet sted i Siemens Intern).

Siemens og kraftutbyggingen

Kraftutbyggingen i Norge gir oss i år oppdrag for ca. 100 mill.kr. Som tidligere nevnt er industrien uten sammenligning den største avtaker av elektrisk energi her i landet, i det den forbruker ca. 2/3 av landets samlede kraftproduksjon. Alt tyder på at den videre utvikling innen kraftutbyggingen vil være sterkt avhengig av industriens egen utvikling. Det er vår overbevisning at de store, teknisk avanserte oppgaver innen kraftutbygging, som ligger så vel til rette for vårt firma, vil bli flere som en naturlig følge av industriens ekspansjon innen EF.

Siemens' andre aktiviteter

Det er hos oss ingen tvil om at tilslutningen til EF vil gi Norge generelt sett bedre økonomi enn hva alle andre alternativer kan gi. Vi har lov til å regne med at dette øker markedet på installasjonssektoren. Siemens er et ledende installasjonsfirma og leverandør til en flerhet av landets øvrige installasjonsfirmaer. Hvis den økonomiske ekspansjon i Norge på den annen side skulle bli mindre som en følge av at landet ble stående utenfor EF, frykter vi for følgene i denne sektor hos oss. - Den økonomiske vekst er også viktig for vårt salg av husholdningsapparater, og for det offentlige forbruk av teleteknisk utstyr og elektromedisinske anlegg og apparater.

Siemens er stor leverandør av komponenter til den norske "underholdningsindustri" - fabrikantene av TV, båndopptagere, radioapparater mv. Denne industri regner med øket vekst innen EF.

digvis skjønt hva hullkort kan brukes til. Derfor regner vi med at bearbeidelsen skal gå forholdsvis greit.

Betryggende behandling

Databehandlingen skulle bli helt betryggende fra et taushetssynspunkt. Opplysningene blir først kodet til ugjenkjennelighet. Dernest blir de punchet av søster Ingrid. Endelig skjer programmering og kjøring et helt annet sted. Alle kan derfor være helt trygge for at taushetsplikten blir overholdt.

— Så det nytter altså ikke å fiske opplysninger?

— Nei.

— Ikke engang om vi er mer stressede enn andre?

— Nei.

Håpløst.

Siemens har i løpet av de senere år vokst frem til å bli en betydelig leverandør på det norske skipsbyggingsmarked. Skipsfarten og skipsbyggingsindustrien går klart inn for norsk medlemskap i EF. Skipsbyggerienes fordel på dette område ligger først og fremst i EF-landenes harmoniserte støttepolitikk, noe som vil gi muligheter for en mer fair konkurransesituasjon. I tillegg til dette er næringens interessefellesskap med vår handelsflåte avgjørende.

Importtollen

Tilslutning til EF vil forbedre vår konkurransevne på det norske marked i og med at tollene på alle leveranser fra Siemens AG faller bort. Vi har i dag et handicap vis a vis de av våre konkurrenter som får sine varer tollfritt fra EFTA-området.

Perspektiver på våre oppgaver i konsernet.

Gjennom full tilslutning til EF ser vi økede muligheter for å delta i konsernets utviklings-, produksjons- og eksportaktiviteter. Våre spesielle forutsetninger for slike aktiviteter vil da lettere bli tillagt vekt enn ved andre EF-alternativ. I første omgang regner vi med at utviklingen i Elektrovarmefabrikken vil bli påvirket av dette. Innenfor rammen av konsernets aktiviteter finnes det også andre spesialområder hvor vi gjerne vil overta liknende oppgaver. På sikt ser vi i så måte betydelige muligheter innen Teleteknisk Seksjon og Seksjon Kraftteknikk. En viktig forutsetning for at vi skal lykkes i dette er at vår samlede virksomhet gir økonomisk grunnlag for videre utbygging av det tekniske miljø og at vi blir istand til å foreta de investeringer som slike aktiviteter krever.

Oslo, 5. september 1972

Thv. Selmer M. Skjervøy N. Simonsen
T. Jemtland A. Johnsen S. Falkenberg
K. Høitomt H. Heggveit R.J. Steg
B. Randby

Tore Jensen er formann på montasjeavdelingens sterkstrømsektor. Han er også jazzmusiker - rygggraden i Stokstad/Jensens Trad-Band. Han er tidligere blitt beskrevet av Ole Alfstad i et tidligere nummer av Siemens Intern som Norges, om ikke Nordens mest fantastiske jazztrompetist. Selv mener han at dette bare er skryt fra Alfstads side, men vi fant allikevel ut at han måtte være et selvskrevent Kjendishjørne når vi skulle lage et nummer omkring montasjeavdelingen.

— Når begynte du som musiker?

— I begynnelsen av 50-tallet fikk dixielandjazzen en renessanse, og ganske snart var det 3 - 4 band i aksjon i Oslo - og jeg var med. Forbildet for de fleste av oss var Louis Armstrong, noe som bare ble styrket da Satchmo besøkte Oslo i 1955. Den gangen spilte vi på Big Chief Jazzklubb på Majorstuen og på skoleball i Oslo-området. Søstrene Bjørklund var det poppeste her til lands, og jazzen ble av de fleste sett på som en vederstyggelighet.

— Det bedret seg vel etterhvert. Hva har vært dine vesentligste øyeblikk?

— Det må være møtene med internasjonale kjente jazzstørrelser som Coleman Hawkins, Dizzy Gillespie, Dutch Swing College Band og Chris Barber samt mange andre som jeg har spilt sammen med.

Kontakten med internasjonale musikere er i det hele tatt av meget stor betydning. En kan bedre bedømme hvor en selv står i sammenligning med dem. Videre er den menneskelige bakgrunn til jazzmusikerne interessant, da spesielt når det gjelder de fargede amerikanske musikere.

— Når du har spilt med så mange internasjonale musikere må dette vel også bety at du har fartet endel omkring?

— Det har blitt mange steder i årenes løp. 5 ganger i Tyskland med forskjellige orkestre, Danmark og Sverige. Dessuten en rekke forskjellige steder i vårt eget land. Ferie og fritid ble brukt til spilling - musikken var en altoppslukende hobby. Idag har alle mann koner og barn, og familielivet er nå satt i høysetet.

Imidlertid sparker vi fremdeles av og til i bena som da vi ved juletider ifjor fikk tilbud om å komme til Stockholm for å lage 3 TV-programmer for svensk TV. En artig tur.

— Hva med norsk radio og TV?

— Vi har laget 2 TV-programmer og et dusin radiosendinger med kåserier i løpet av de siste 1 1/2 år. Et par plateinnspillinger er det blitt også, og det foreligger i disse dager en ny LP-plate fra NorDisc i musikkforretningene.

— Det er stor forskjell på musikkinteressen idag og i 1955?

— Idag har jazzen glidd inn som en naturlig del av hverdagsmusikken. Tenk f.eks. på signaturlodiene i Reiseradioen og Sportsrevyen. Dette nyter også vi godt av. Dixieland faller vel idag i øret hos de fleste.

— Still going strong fremover?

Trompetgull som det "swing'er" av — Tore Jensen i aksjon.

— Så lenge Dixieland er populært, vi selv har glede av å spille og det ikke går ut over familielivet og den daglige jobben vil jeg fortsette. Jeg så forresten en 80-åring som spilte hardingfele på TV forleden, så hvorfor ikke også fosile jazzmusikere...?

— Tilslutt - Alfstad snakket seg forleden varm om et storband i Siemens med deg og han, Sonberg, Berg og Nordberg i spissen. Hva synes du om dette?

— Alfstad har utspillet, sier Tore Jensen. - Jeg blir gjerne med. Trio